

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 25 mei 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij _____, vertegenwoordigd door de
deputatie van de provincieraad

met woonplaatskeuze te

Verwerende partij **het VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat _____, met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging in het digitaal loket op 7 juli 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 1 juni 2022 met nummer _____ waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 4.300 euro wegens schending van artikel 6 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD) en artikel 5.2.1, §6, lid 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM). Er wordt haar met name verweten dat ze het _____ zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting en/of activiteit van klasse 1 heeft leeggepompt, waardoor ze ook grondwater heeft onttrokken met een debiet van 1000 m³ per dag of meer en deze activiteit een betekenisvolle aantasting kan veroorzaken van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone waarbinnen dit meer is gelegen (rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne - hierna: VLAREM II).

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 9 maart 2023. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 13 augustus 2019 stelt een toezichthouder bij de afdeling Handhaving van het departement Omgeving van de Vlaamse overheid (hierna: verbalisant) op het provinciaal domein ‘

, dat zich situeert rond een natuurlijk binnenmeer, het volgende vast:

“ ...

Korte beschrijving van het bedrijf

is een 130 ha groot natuurrecreatiedomein dat zich situeert rond een natuurlijk binnenmeer.

Voorgeschiedenis

Via de media verspreidt de provincie in maart jl. het nieuwbericht dat zij wil laten leegpompen en schoonmaken. De werken zouden starten in juni, vlak na het broedseizoen. Het zou de bedoeling zijn om in totaal meer dan 800.000 kubieke meter water weg te pompen.

Aangezien het binnenmeer hoofdzakelijk door kwellend grondwater wordt gevoed, de geplande onttrekking van die omvang is dat deze tevens valt onder een categorie van project dat onderworpen is aan milieueffectrapportage (MER-plicht) én omdat er voor de geplande activiteiten geen omgevingsvergunning bekend is, hebben de afdeling GOP en Handhaving en de VMM hierover overlegd. Zij concludeerden dat de voorziene werken in vergunningsplichtig zijn zodat hiervoor een voorafgaande overheidsmachtiging meer bepaald een omgevingsvergunning nodig is en communiceerden dit vervolgens aan medewerkers van de provincie die het dossier behartigden. Als bijlage gaat kopie van de e-mailcommunicatie: zie BIJLAGE 1.

...

Het domein is gelegen in een Speciale Beschermingszone of SBZ ...

In week 33 verschijnen er in diverse media meldingen dat de provincie in haar provinciedomein actief aan het leegpompen is.

Vaststellingen

We begeven ons naar het bovenvermelde domein . Vooraan naast de speeltuin ligt een sloot waarin veel water stroomt; we stellen vast dat deze met een aanzienlijk debiet wordt gevoegd door water dat uit twee buizen komt (zie foto's hieronder).

...

We melden ons aan bij ... domeinbeheerder en vragen haar om uitleg m.b.t. de lozing. In een technisch gebouw staan twee pompen die momenteel water onttrekken uit het Deze zouden ook in wintertijd geregeld worden aangezet voor de peilregeling van het teneinde de stabiliteit van gebouwen en constructies te vrijwaren. De laatste dagen worden de pompen manueel aan- en uitgezet ('s morgen aan/ rond 15h uit) in het kader van voorbereidingswerken m.b.t. de geplande drooglegging. Daardoor en in combinatie met de voorafgaande droogteperiode is er een aanzienlijke daling van het waterpeil opgetreden. De eigenlijke natuurinrichtingswerken zouden pas na de winter doorgaan omdat men eerst de nodige vergunningen zou willen bekomen. Vóór die tijd wil men wel al de vissen uit het meer halen.

Volgens de domeinbeheerder hebben de pompen in het werkhuis tezamen een capaciteit van 14m³ per minuut, hetgeen gelijkstaat met een debiet van ca. 840 m³/uur. Het pompen gebeurt enkel op weekdagen en tussen 8:30 en 15:00 uur zodat op dagen dat de pompen aanstaan er ongeveer 5000 m³ wordt weggepompt naar de beek. Derhalve wordt er meer dan 2500 m³ grondwater onttrokken en geloosd.

Er is ter plaatse geen meetinrichting (cf. de voorwaarden in 5.53.3 van VLAREM II) voorzien die toelaat om het ogenblikkelijk debiet of het totaal opgepompte volume af te lezen. De domeinbeheerder deelt ons mee dat de debieten wel *grosso modo* gekend zijn aan de hand van de registratie van het aantal draaiuren van de pompen die worden opgeschreven en omgerekend. De persoon die dit register bijhoudt, is momenteel met verlof.

Voor het exploiteren van de pompen zijn VLAREM-rubriek 53.8, 3° en 53.11, 2° van toepassing; beide rubrieken brengen een indeling 'klasse 1' mee:

...

Milieumisdrijf -> Er werd geen milieu- of omgevingsvergunning afgeleverd voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting eerste klasse.

We ontvangen heden nog een e-mailbericht van de domeinbeheerder waarin de activiteiten m.b.t. het beoogde project nader wordt toegelicht: Zie bijlage 2

..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal met nummer _____, dat wordt afgesloten op 14 augustus 2019 (hierna: PV) en op 16 augustus 2019 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een beveiligde zending.

2.

Op 18 september 2019 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 29 augustus 2019 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 26 september 2019 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt haar schriftelijk verweer op 25 oktober 2019 en vraagt om te worden gehoord. Ze wordt op 26 april 2022 gehoord, nadat ze hiertoe op 11 maart 2022 is uitgenodigd.

4.

Op 1 juni 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 8 juni 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste, tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (Grondwaterbeheerdecreeet)
- artikel 1.1.2, hoofdstuk 5.53 en rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van VLAREM II

- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- het legaliteits-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze stelt in essentie dat het milieumisdrijf dat haar als overtreder wordt toegerekend en waarvoor haar een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd niet is bewezen. Ze betwist met name dat de natuurinrichtingswerken aan _____ ook een vergunningsplichtige grondwaterwinning in de zin van rubriek 53 van bijlage 1 VLAREM II behelsden. Ze meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de gewestelijke entiteit hierover op basis van de vaststellingen in het PV een zorgvuldig onderzoek voerde en haar oordeel ter zake afdoende motiveerde, gelet op de argumentatie hierover tijdens de bestuurlijke boeteprocedure.

In een eerste middel stelt ze in essentie dat het water dat uit _____ is weggepompt oppervlaktewater was en geen grondwater, zoals blijkt uit haar verweernota van 25 oktober 2019. In een eerste onderdeel stelt ze op basis van de decretale definities van grond- en oppervlaktewater dat _____ een oppervlaktewaterlichaam is dat is gevuld met oppervlaktewater. Ze merkt op dat 'als er al sprake is van water dat van herkomst grondwater is, dat water zijn karakter van grondwater is verloren doordat het zich niet langer onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt'. In een tweede onderdeel betwist ze de pertinentie van de redenering van de verbalisant en de gewestelijke entiteit met betrekking tot de herkomst van het water in _____. Ze erkent dat dit water 'een gemengde herkomst heeft, nl. deels hemelwater, deels doorsijpelend oppervlaktewater van een aanpalende beek en (wellicht ook) deels spontaan opgeborreld grondwater', maar stelt dat oppervlaktewater dat van herkomst grondwater is niet langer als grondwater kan worden beschouwd. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze in de bestreden beslissing niet antwoordt op de argumentatie daarover in haar verweernota en met name niet motiveert 'op grond van welke elementen spontaan opgeborreld grondwater nog steeds blijft beantwoorden aan de definitie van grondwater, ook al is het spontaan opgeborreld, heeft niemand actief het grondwater aan de grondwaterlaag onttrokken en bevindt het zich in een meer'.

In een tweede middel stelt ze in essentie dat het wegpompen van water uit _____ niet kan worden beschouwd als een grondwaterwinning, zoals ook blijkt uit haar verweernota van 25 oktober 2019. In een eerste onderdeel stelt ze dat 'het wegpompen van spontaan opgeborreld grondwater, dat door het opborrelen in een plas of een meer zijn karakter van grondwater verloren heeft en als oppervlaktewater moet beschouwd worden, geen grondwaterwinning is' in de zin van artikel 2 Grondwaterbeheerdecreet omdat

'grondwaterwinning de onttrekking is van grondwater aan de grondwatertafel en een ingreep in de bodem vereist'. Ze betwist de redenering in de bestreden beslissing dat de natuurinrichtingswerken, hetzij het verwijderen van het organisch materiaal op en in de bodem van ; moeten worden beschouwd als 'werken en installaties die het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken tot doel of tot gevolg hebben' in de zin van artikel 2 Grondwaterbeheerdecreeet. Ze betwist met name dat deze werken geen grondwerken betreffen in de zin van deze bepaling omdat 'er uitsluitend slib werd geruimd en organische materialen uit de bodem van het meer verwijderd'. Ze betwist ook dat deze werken de tijdelijke of bestendige verlaging van de grondwatertafel tot doel of tot gevolg hadden omdat er daarmee enkel werd beoogd om als oppervlaktewaterlichaam tijdelijk leeg te pompen en droog te leggen om natuurinrichtingswerken te kunnen voeren, zonder dat er daarbij sprake was van een ingreep in de bodem om het grondwaterpeil te verlagen. Ze benadrukt dat het administratief dossier geen objectieve vaststellingen zoals peilingen bevat, waaruit blijkt dat de grondwatertafel tijdens de werken effectief is verlaagd, terwijl ; de onmiddellijke omgeving en de ondergrond ervan een complexe hydrologische situatie vormen, waardoor niet duidelijk is dat de tijdelijke drooglegging van het meer een impact heeft gehad op de grondwatertafel'. In een tweede onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit dat deze in de bestreden beslissing abstractie maakt van de argumentatie daarover in haar verweernota.

In een derde middel stelt ze in essentie dat het leegpompen van op basis van de gegevens in het administratief dossier niet kan worden beschouwd als een vergunningsplichtige ingedeelde activiteit in de zin van rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van VLAREM II. In een eerste onderdeel stelt ze dat er geen objectieve vaststellingen voorliggen waaruit blijkt dat het volume van het aandeel grondwater in het weggepompte oppervlaktewater van meer bedraagt dan 1000 m³ per dag en verwijt ze de gewestelijke entiteit dat deze zich baseert op gissingen. In een tweede onderdeel stelt ze dat de bestreden beslissing op dit punt ook tegenstrijdig is gemotiveerd doordat de gewestelijke entiteit enerzijds overweegt dat het aandeel grondwater in het weggepompte oppervlaktewater niet concreet kan worden bepaald, maar anderzijds veronderstelt dat dit minstens ongeveer 20% bedraagt, zodat er bij het wegpompen van een debiet van 5.460 m³ per dag met voldoende zekerheid ook meer dan 1000 m³ grondwater is onttrokken. In een derde onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit dat deze in de bestreden beslissing geen rekening houdt met de argumentatie daarover in haar verweernota. Ze wijst daarbij in het bijzonder naar de opmerking dat er in hemelwater afwatert van een grotere oppervlakte rondom het meer dan de oppervlakte van het meer zelf en naar de vaststelling dat een belangrijke

kwelzone in het noorden door een dijk van het meer is afgeschermd, waardoor er vanuit deze zone geen opborrelend grondwater naar het meer vloeit.

2.

Verwerende partij betwist de middelen. Ter weerlegging van het eerste middel stelt ze dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing 'uitgebreid en mathematisch onderbouwd heeft uiteengezet dat door het wegpompen van water in er stelselmatig grote hoeveelheden water worden onttrokken aan de bodem, dat dan op zijn beurt ook weer weggepompt wordt'. Ze stelt dat verzoekende partij met haar redenering dat 'eens het grondwater boven de grond komt, het geen grondwater meer is' ten onrechte voorbijgaat aan de vaststelling dat 'dat grondwater niet boven de grond zou komen mocht men het oppervlaktewater niet zo massaal wegpompen', waardoor 'het natuurlijk evenwicht in dat er bestaat tussen hemelwater en grondwater', wordt verstoord. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit niet moet antwoorden op alle argumenten in de verweernota van verzoekende partij en voldoende uiteenzet waarom het weggepompte water ook grondwater betreft. Ze merkt op dat verzoekende partij op zich geen betwisting voert over het rekenmodel met betrekking tot de herkomst van het weggepompte water, waaruit blijkt dat er grote hoeveelheden grondwater in het meer terechtkomen wanneer dit wordt leeggepompt.

Ter weerlegging van het tweede middel herhaalt ze onder verwijzing naar de definitie van het begrip 'grondwaterwinning' in de zin van artikel 2 Grondwaterbeheerdecreeet, waarop de bestreden beslissing is gesteund, dat verzoekende partij ten onrechte voorbijgaat aan de vaststelling dat 'het massaal wegpompen van water uit het meer tot gevolg heeft dat het grondwater het meer opnieuw vult', ook al was het doel niet om grondwater op te vangen. Ze merkt op dat de discussie over de vraag in hoeverre er sprake was van grondwerken zonder belang is omdat er in deze definitie wordt verwezen naar 'alle werken en installaties'. Ze stelt dat de natuurinrichtingswerken in het licht van de enorme hoeveelheid weggepompt water uit het meer blijkens de niet betwiste mathematische berekeningen een wellicht tijdelijke verlaging van de grondwatertafel tot gevolg hadden omdat er hierdoor grote hoeveelheden grondwater zijn weggepompt. Wat betreft het aangevoerde motiveringsgebrek herhaalt ze dat de gewestelijke entiteit niet moet antwoorden op alle argumenten in de verweernota van verzoekende partij en voldoende uiteenzet waarom er sprake was van een grondwaterwinning.

Ter weerlegging van het derde middel stelt ze dat de verbalisant en de gewestelijke entiteit noodzakelijk zijn voortgegaan op de verklaringen van de domeinbeheerder van over het debiet van het weggepompte water, op basis van het pompdebiet en de termijn waarbinnen de pompen in werking waren. Ze stelt dat het in het licht van de omstandigheden

'onmogelijk is om exact na te gaan hoeveel grondwater er nu werd opgepompt', zodat 'een theoretisch-mathematische benadering zich opdringt', terwijl 'verzoekende partij geen moeite doet om deze te ontkrachten'. Wat betreft de aangevoerde interne tegenstrijdigheid van de bestreden beslissing stelt ze dat verzoekende partij de volledige beslissing moet lezen. Ze erkent 'dat er niet precies kan vastgesteld worden hoeveel grondwater er weggepompt wordt, precies omdat het niet duidelijk is welke hoeveelheden grondwater er in het meer terecht komen en welke hoeveelheden hemelwater'. Ze meent echter dat uit de bestreden beslissing wel duidelijk blijkt dat 'het meer slechts heel beperkt aangevuld wordt met hemelwater' en dat 'aangezien er iedere dag zowat 5.460 m³ wordt weggepompt, het onvermijdelijk is dat er daarvan mathematisch minstens 1000 m³ grondwater is', zodat 'de veronderstelde 1000 m³ grondwater een mathematisch volledig onderbouwde stelling is'. Ze betwist dat het debiet waarnaar de gewestelijke entiteit verwijst steunt op een gissing.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze benadrukt dat de cijfers waarop de gewestelijke entiteit zich steunt niet onderbouwd en niet correct zijn en wel degelijk worden betwist omdat niet blijkt dat

grotendeels wordt gevoed door grondwater en niet ook en vooral door hemelwater, dat rechtstreeks en onrechtstreeks via de omliggende hoger gelegen gronden in het meer terechtkomt. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat de noordelijk gelegen kwelzone tijdens de natuurinrichtingswerken werd ingedijkt, zodat er alleszins vanuit deze belangrijkste kwelzone geen grondwater meer in het meer kon terechtkomen en weggepompt worden. Ze herhaalt dat 'er geen duidelijke rechtsgrond in de Vlaamse regelgeving voorhanden is die bepaalt dat het wegpompen van een mengeling van regen-, oppervlakte- en spontaan opgeborreld grondwater uit een oppervlaktewaterlichaam moet beschouwd worden als een grondwaterwinning' en dat er hierover op basis van de geldende regelgeving ter zake minstens redelijke twijfel bestaat. Ze wijst daarbij opnieuw op de vaststelling dat ze 'geen enkele rechtstreekse ingreep gedaan heeft om grondwater aan de bodem te onttrekken'.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2,

2° DABM). De geschonden artikelen zijn dergelijke milieuvoorschriften (artikel 16.1.1, lid 1, 1° en 19°ter DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen en raakt de openbare orde.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluidend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

“ ...

Vermoedelijke overtreder heeft te _____ het provinciedomein _____, met onder meer _____ is gelegen in natuurgebied volgens het gewestplan. In 2017 werd een tweede natuurinrichtingsproject voorbereid voor _____ dat het volgende omvat: de ruiming van het slib uit de grachten, verwijderen van strooisel en rietwortels van de meerbodem ... Als voorbereiding op deze noodzakelijke natuurinrichtingswerken werd er vanaf juni 2019 water uit _____ weggepompt via een gracht naar _____

Op 13 augustus 2019 begaf verbalisant zich naar _____ Ter plaatste stelde verbalisant vast dat vooraan naast de speeltuin veel water in een sloot stroomde uit twee buizen met een aanzienlijk debiet. Verbalisant vernam van de domeinbeheerder dat de twee pompen (die het waterpeil in _____ constant houden) nu iedere dag manueel worden aangezet in het kader van de _____

voorbereidingswerken aangaande het natuurinrichtingsproject. Het leegpompen zou gebeuren op weekdays tussen 8:30 en 15:00 uur en de twee pompen zouden samen een capaciteit hebben van 14 m³ per minuut.

...

De gewestelijke entiteit stelt vast dat "grondwater" en "grondwaterwinning" in artikel 2 van het Grondwaterdecreet als volgt gedefinieerd worden:

- grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat;
- grondwaterwinning: alle putten, opvangplaatsen, draineerinrichtingen, bronbemalingen en over het algemeen alle werken en installaties die tot doel of tot gevolg hebben grondwater op te vangen, met inbegrip van het opvangen van bronnen op het uitvloeingspunt en het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken.

De gewestelijke entiteit is van oordeel dat als eerste beoordeeld moet worden of het water van grondwater betreft of niet.

Uit het verweer van vermoedelijke overtreder blijkt dat jaarlijks circa 440.000 m³ rechtstreekse neerslag in terechtkomt. Hierbij werd gerekend met een oppervlakte van het meer van 548.682 m² en met een neerslaghoeveelheid van 0,8 m³/m² per jaar. De gewestelijke entiteit stelt op basis van gegevens van het KMI vast dat de gemiddelde neerslag in België in 2017 en 2018 respectievelijk 750 mm en 650 mm bedroeg. Deze waarden worden als meer representatief beschouwd om te kunnen oordelen over het volume hemelwater in de specifieke jaren 2017 en 2018, dan een gemiddelde neerslaghoeveelheid over meerdere jaren heen. Rekening houdend met de oppervlakte 548.682 m² komt dit neer op 411.511 m³ neerslag in 2017 en 356.643 m³ neerslag in 2018. Rekening houdend met de weggepompte debieten in 2017 en 2018 (voor de drooglegging) van respectievelijk 395.199 m³ en 322.618 m³, blijkt dat in 2017 en 2018 respectievelijk 16.312 m³ en 34.025 m³ neerslag in gebleven is of niet weggepompt werd. Hierbij wordt nog geen rekening gehouden met de verdamping van het water in op jaarbasis, waardoor de effectieve hoeveelheid neerslag die in gebleven is nog (aanzienlijk) lager zal zijn dan de 16.312 m³ en 34.025 m³ voor 2017 en 2018. Verder blijkt uit bijlage 1 bij het verweer van vermoedelijke overtreder dat er gepland werd om circa 825.000 m³ water weg te pompen uit om dit te kunnen droogleggen voor het natuurinrichtingsproject. Deze waarde kan gehanteerd worden als richtwaarde voor de "inhoud" van . De gewestelijke entiteit leidt hieruit af dat in 2017 en 2018 minstens 808.688 en 790.975 m³ van niet uit regenwater van het betreffende jaar bestond (rekenvoorbeeld: in 2017 was het meer gevuld met 825.000 m³ water, waarvan er minstens 411.511 m³ neerslag is bijgekomen en 395.199 m³ werd weggepompt, waardoor blijkt dat minstens 16.312 m³ water van het meer uit de jaarlijkse neerslag in 2017 bestond). De jaarlijkse aanrijking van met hemelwater in 2017 en 2018 is bijgevolg zeer beperkt (respectievelijk

1,97% en 4,1%), mede gelet op het feit dat er geen rekening werd gehouden met de verdamping van het water in en de werkelijke hoeveelheden nog lager zullen liggen.

Verder stelt de gewestelijke entiteit in een publiek raadpleegbaar document vast dat na het stilleggen van de pompen in 2005 beek dat er een stijging van 60 cm optrad na enkele maanden zonder uitzonderlijke neerslag. Ook ... in het verweer werd aangehaald dat er nattere zones zijn waar kwel optreedt. Tijdens de hoorzitting werd onder meer meegedeeld: In noordelijke zones is er een vorm van kwel en sommige zones zijn natter dan andere. Er zal hier en daar wel wat grondwater/kwel naar boven gekomen zijn dat werd weggepompt, maar dit is verwaarloosbaar en al zeker niet de helft.

Op basis hiervan stelt de gewestelijke entiteit vast dat aangereikt wordt door zowel rechtstreeks (als afstromend) hemelwater als door opwellend grondwater. Het is echter onmogelijk om vast te stellen of *in casu* hemelwater of grondwater werd weggepompt uit op 13 augustus 2019. Wel blijkt dat de vastgestelde pompactiviteiten van water uit maar recent aangevangen waren en gebeurden in het kader van de voorbereidende werken. Ook is het op basis van het dossier niet mogelijk voor de gewestelijke entiteit om vast te stellen op welk niveau de grondwaterspiegel zich bevond. Ligt deze hoger dan het niveau dat voordien werd aangehouden voor de stabiliteit van de gebouwen (mTAW 25m) of juist veel lager waardoor de jaarlijks verpompte hoeveelheid inderdaad betrekking heeft op een teveel aan rechtstreeks hemelwater dat V aanvult? Het is bijgevolg niet mogelijk voor de gewestelijke entiteit om concreet te bepalen welke aandeel water van h uit grondwater bestaat (de verzadigde zone, conform de definitie, wordt immers afgebakend door de grondwaterspiegel). Op basis hiervan is de gewestelijke entiteit samengevat van oordeel dat voldoende vaststaat dat zowel wordt aangereikt door grondwater als door regenwater, maar dat het aandeel van beide bronnen niet gekend is op basis van de informatie aanwezig in het dossier.

In tweede instantie dient beoordeeld te worden of het wegpompen van grondwater uit valt onder de definitie van grondwater winning.

De gewestelijke entiteit is van oordeel dat het leegpompen van om dit te kunnen droogleggen voor het natuurinrichtingsproject valt onder "alle werken en installaties die tot doel of tot gevolg hebben het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken." Uit bovenstaande blijkt immers dat voor een aandeel bestaat uit grondwater en uit het dossier blijkt dat het leegpompen van werd uitgevoerd om onder meer volgende grondwerken uit te kunnen voeren: de ruiming van het slib uit de grachten en verwijderen van strooisel en rietwortels van de meerbodem. Hieruit blijkt dat het leegpompen van om dit te kunnen droogleggen voor het natuurinrichtingsproject valt onder de definitie van grondwaterwinning.

Gelet op bovenstaande is de gewestelijke entiteit van oordeel dat het volledig leegpompen van _____ ongetwijfeld tot gevolg heeft dat er een aandeel grondwater wordt weggepompt. Voor wat betreft de vaststellingen in het proces-verbaal van de pompactiviteit op 13 augustus 2019 kan niet met absolute zekerheid gesteld worden dat op dat moment grondwater werd weggepompt. Deze pompactiviteiten op 13 augustus 2019 maken echter een deel uit van een project over langere duur om het volledige _____ leeg te pompen. Dit blijkt ook afdoende uit het dossier en wordt door vermoedelijke overtreder niet betwist. De omgevingsvergunning zoals bedoeld in artikel 5.2.1, §6 DABM en artikel 6 van het Omgevingsvergunningendecreet heeft tot doel om voorafgaand een project dat vergunningsplichtig is uit te voeren, de vereiste omgevingsvergunning aan te vragen. Vermoedelijke overtreder beschikte niet over een omgevingsvergunning voor het onttrekken van grondwater/een grondwaterwinning uit _____ : Het volledig leegpompen van _____ , waarbij zoals eerder aangetoond ongetwijfeld een aandeel grondwater is, kan als een vergunningsplichtige activiteit onder rubriek 53.11.2° beschouwd worden in functie van het debiet.

Om te kunnen oordelen onder welke specifieke rubriek het leegpompen van _____ valt, dient de gewestelijke entiteit een inschatting te hebben van het volume grondwater dat werd weggepompt. Zoals reeds eerder aangehaald is het voor de gewestelijke entiteit niet mogelijk om concreet te bepalen welke aandeel water van _____ uit grondwater bestaat. Wel blijkt uit het dossier dat water werd weggepompt met een debiet van circa 14 m³ per minuut tussen 8:30 en 15:00 uur op een weekdag. Dit stemt overeen met een debiet van 5.460 m³ per dag. Dit geeft voldoende zekerheid om te kunnen stellen dat er meer dan 1.000 m³ grondwater per dag werd onttrokken uit _____. Dit gaat uit van een veronderstelling dat minstens circa 20% van het opgepompte water grondwater betrof. Er rekening mee houdend dat de gewestelijke entiteit reeds eerder uit het verweer van vermoedelijke had afgeleid dat in 2017 en 2018 minstens 808.688 m³ en 790.975 m³ van _____ niet uit regenwater van het betreffende jaar bestond (jaarlijkse aanrijking met rechtstreekse neerslag van respectievelijk 1,97% en 4,1%), alsook in samenlezing met het publiek raadpleegbaar document waaruit blijkt dat na het stilleggen van de pompen in 2005 beek dat er een stijging van 60 cm optrad na enkele maanden zonder uitzonderlijke neerslag, blijkt dat deze 1.000 m³/dag een uiterst minimale hoeveelheid is waarvan voldoende vaststaat dat dit effectief grondwater betrof.

Vermoedelijke overtreder beschikte niet over de vereiste voorafgaandelijke aangevraagd en verleende omgevingsvergunning klasse 1 overeenkomstig rubriek 53.11.2° van bijlage 1 bij VLAREM II voor het onttrekken van grondwater met een debiet van minstens 1.000 m³ per dag met als doel het volledig leegpompen van _____ om dit te kunnen droogleggen voor het natuurinrichtingsproject.

...

Bijkomend blijkt uit het dossier dat vermoedelijke overtreder zicht voorafgaand had geïnformeerd over deze vergunningsplicht bij verschillende Vlaamse administraties. De laatste communicatie hierover zit vervat in bijlage 1 bij het proces-verbaal. Dit betreft een e-mail van 27 mei 2019 en

bevat de mededeling "Het klopt dat er een vergadering is geweest tussen GOP, VMM en de afdeling Handhaving over het dossier . Na verder overleg zijn we het over eens dat de voorziene werken in vergunningsplichtig zijn". ... De gewestelijke entiteit wenst hierbij op te merken dat vermoedelijke overtreder op de hoogte was van de visie van zowel GOP, VMM als de afdeling Handhaving, Omgevingsinspectie dat de werken vergunningsplichtig waren. Hierbij wordt uitdrukkelijk vermeld dat deze partijen het eens zijn. Indien vermoedelijke overtreder hier zelf nog twijfel over had, had deze als zorgvuldige exploitant zich verder kunnen informeren naar de argumentatie achter dit standpunt. Minstens had vermoedelijke overtreder, gelet op deze aangehaalde twijfel, dit eerst moeten uitklaren alvorens de pompactiviteiten aan te vatten. ..."

Uit geciteerde overwegingen blijkt dat de gewestelijke entiteit de vergunningsplicht voor het leegpompen van feitelijk steunt op de exploitatie van een ingedeelde inrichting en/of activiteit van klasse 1 in de zin van rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van VLAREM II. Deze rubriek betreft een subcategorie van rubriek 53 'Winning van grondwater' en heeft met name betrekking op 'werken voor het onttrekken van grondwater' en in het bijzonder het 'onttrekken van grondwater met een debiet van 1000 m³ per dag of meer als de activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken'. In zoverre ze de bestreden beslissing ook steunt op de exploitatie van een ingedeelde inrichting en/of activiteit in de zin van rubriek 53.2, 1° van bijlage 1 van VLAREM II met betrekking tot 'bronbemaling die technisch noodzakelijk is voor de verwezenlijking van bouwkundige werken' en is 'gelegen in een groengebied', die naargelang het debiet vergunnings- dan wel meldingsplichtig is, blijkt uit de bestreden beslissing niet op basis waarvan ze oordeelt dat het leegpompen van het meer moet worden beschouwd als een bronbemaling in de zin van deze rubriek.

3.

De gewestelijke entiteit verwijt verzoekende partij zoals gesteld dat deze zonder voorafgaande omgevingsvergunning dagelijks meer dan 1000 m³ grondwater heeft onttrokken aar terwijl dit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van deze speciale beschermingszone kan veroorzaken.

Artikel 1.1.2 VLAREM II bepaalt (op het ogenblik van de vaststellingen door de verbalisant) het volgende met betrekking tot de relevante definities voor de toepassing van rubriek 53.2, 1° van bijlage 1 van VLAREM II:

“DEFINITIES OPPERVLAKTEWATER- EN GRONDWATERBESCHERMING (INTEGRAAL WATERBELEID) (Hoofdstukken 2.3., 4.2., 5.3. en 6.2. (oppervlaktewater) en 2.4., 4.3., 5.52., 5.53., 5.54., 5.55 en 6.9 (grondwater))

INTEGRAAL WATERBELEID (EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid)

De begrippen en definities, vermeld in artikel 1.1.3, §2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018 en de definities, vermeld in artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer zijn ook van toepassing op dit besluit.

Algemeen ...

- “hemelwater”: verzamelnaam voor regen, sneeuw en hagel, met inbegrip van dooiwater; ...
- “bemalingswater”: opgepompt grond- en bodemwater;
- “bodemwater”: het water aanwezig in de onverzadigde zone tussen het aardoppervlak en de grondwatertafel; ...
- “grondwater”: al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met bodem of ondergrond staat; ...
- “watervoerende laag”: een of meer ondergrondse rotslagen of andere geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn voor een belangrijke grondwaterstroming of de onttrekking van aanzienlijke hoeveelheden grondwater”;
- ...

Artikel 1.1.3, §2 van het van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018 (hierna: DIWB), waarvan de definities ook gelden voor de toepassing van rubriek 53.2, 1° van bijlage 1 van VLAREM II, bepaalt daarover het volgende:

“ ...

2° binnenwateren: al het permanent of op geregelde tijdstippen stilstaande of stromende water op het landoppervlak, en al het grondwater, aan de landzijde van de basislijn vanaf waar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten;

3° oppervlaktewater: binnenwateren, met uitzondering van grondwater;

4° grondwater: al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met bodem of ondergrond staat; ...

6° watervoerende laag: een of meer ondergrondse rotslagen of andere geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn voor een belangrijke grondwaterstroming of voor de onttrekking van aanzienlijke hoeveelheden grondwater;

7° oppervlaktewaterlichaam: een onderscheiden oppervlaktewater, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een overgangswater, of een deel van een stroom, rivier, kanaal of overgangswater;

8° grondwaterlichaam: een onderscheiden grondwatermassa in een of meer watervoerende lagen of in een deel ervan; ...

10° meer: een massa stilstaand landoppervlaktewater; ...

17° watersysteem: een samenhangend en functioneel geheel van oppervlaktewater, grondwater, waterbodems en oevers, met inbegrip van de daarin voorkomende levensgemeenschappen en alle bijbehorende fysische, chemische en biologische processen, en de daarbij behorende technische infrastructuur; ...

36° kwantitatieve toestand van het grondwater: de aanduiding van de mate waarin een grondwaterlichaam door directe en indirecte onttrekking en aanvulling wordt beïnvloed ten opzichte van de door de Vlaamse regering vastgestelde milieukwantiteitsdoelstellingen voor het desbetreffende grondwaterlichaam;

...”

Artikel 2 Grondwaterbeheerdecreeet, waarvan de definities ook gelden voor de toepassing van rubriek 53.2, 1° van bijlage 1 van VLAREM II, bepaalt daarover het volgende:

“ ...

- grondwater: al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat;
- grondwaterwinning: alle putten, opvangplaatsen, draineerinrichtingen, bronbemalingen en over het algemeen alle werken en installaties die tot doel of tot gevolg hebben grondwater op te vangen, met inbegrip van het opvangen van bronnen op het uitloeiingspunt en het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken; ...
- bodem: het bovenste, losse deel van de aardkorst dat de wortelzone omvat;
- ondergrond: het gedeelte van de aardkorst dat onder de bodem gelegen is;

...”

4.

maakt deel uit van het Habitatrichtlijngebied

en is dus onderdeel van een speciale

beschermingszone. Zoals blijkt uit het administratief dossier en door partijen niet wordt betwist, is dit meer overeenkomstig geciteerde toepasselijke definities een ‘oppervlaktewaterlichaam’ (waterlichaam code VL05_119), dat is gevuld met ‘oppervlaktewater’ en dat wordt gevoed door zowel ‘hemelwater’ als ‘grondwater’. Dit grondwater (en het hemelwater) wordt oppervlaktewater van zodra het zich niet langer onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en in direct contact met bodem of ondergrond staat. Het water dat uit het meer wordt weggepompt betreft dus oppervlaktewater en geen grondwater (of hemelwater). De overweging in de bestreden beslissing dat ‘het onmogelijk is om vast te stellen of *in casu* hemelwater of grondwater werd weggepompt uit op 13 augustus 2019’ dient

dan ook te worden begrepen in die zin dat het voor de gewestelijke entiteit onmogelijk is om vast te stellen in hoeverre het weggepompte oppervlaktewater initieel grondwater dan wel initieel hemelwater betrof.

Deze vaststelling betekent niet dat het leegpompen van het meer niet kan ressorteren onder de 'werken voor het onttrekken van grondwater' in de zin van rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van VLAREM II, die ressorteert onder rubriek 53 'Winning van grondwater'. Het begrip 'grondwaterwinning' wordt immers ruim omschreven en omvat ook 'alle werken en installaties die tot gevolg hebben grondwater op te vangen, met inbegrip van het tijdelijk verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken'. Hieruit volgt dat het leegpompen van het meer kan worden beschouwd als een grondwaterwinning (in de zin van artikel 2 Grondwaterbeheerdecreeet) als blijkt dat het grondwater, waarmee het oppervlaktewater van het meer mede wordt gevoed, daardoor onrechtstreeks wordt onttrokken en er een nefaste impact is op de grondwatertafel.

De onrechtstreekse onttrekking van grondwater dient bovendien een debiet te hebben van minstens 1.000 m³ per dag. Ze moet ook een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone kunnen veroorzaken, die wordt beoordeeld aan de hand van de daarvoor bepaalde instandhoudingsdoelstellingen. Artikel 2, 30° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet) definieert een 'betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone' met name als 'een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) of de habitat(s) waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen of voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone', waarbij artikel 2, 38° Natuurdecreet 'de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone' omschrijft als 'het geheel van biotische en abiotische elementen, samen met hun ruimtelijke en ecologische kenmerken en processen, die nodig zijn voor de instandhouding van: a) de natuurlijke habitats en de habitats van de soorten waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen en b) de soorten vermeld in de bijlage III'.

5.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken redelijkerwijze afdoende aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten moeten worden beschouwd als een milieumisdrijf dat haar kan

worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat. Ze maakt met name redelijkerwijze aannemelijk dat de gewestelijke entiteit niet afdoende, aan de hand van objectieve gegevens, aantoonde dat het leegpompen van _____ ressorteerde onder rubriek 53.11, 2° van bijlage 1 van VLAREM II.

De bestreden beslissing bevat geen overwegingen over de impact van de onrechtstreekse onttrekking van grondwater door het leegpompen van _____ op de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone waarin dit meer is gelegen, zodat de gewestelijke entiteit hierover klaarblijkelijk geen onderzoek voerde en de beslissing reeds om die reden gebrekkig is gemotiveerd.

Ongeacht deze vaststelling blijkt uit de overwegingen van de bestreden beslissing ook niet dat het leegpompen van _____ een onrechtstreekse onttrekking van grondwater tot gevolg had van minstens 1.000 m³ per dag. Zoals blijkt uit het administratief dossier en door partijen niet wordt betwist, wordt het oppervlaktewater van het meer gevoed door zowel hemelwater als grondwater, zodat een deel van het weggepompte oppervlaktewater van het meer oorspronkelijk grondwater betrof. De bestreden beslissing bevat echter geen duidelijke, op objectieve gegevens steunende, overwegingen over de interactie tussen het grondwater en het (bovenliggende) meer, zodat het onduidelijk is in welke mate en met welk debiet het meer wordt gevoed door grondwater, zoals blijkt uit de overweging in de bestreden beslissing dat 'het voor de gewestelijke entiteit niet mogelijk is om concreet te bepalen welk aandeel water van _____ uit grondwater bestaat'. Er liggen ook geen duidelijke stukken voor over de kwantitatieve toestand van het grondwaterpeil ter hoogte van het meer voor en na het leegpompen hiervan, zoals blijkt uit de overweging in de bestreden beslissing dat 'het op basis van het dossier niet mogelijk is voor de gewestelijke entiteit om vast te stellen op welk niveau de grondwaterspiegel zich bevond'. Er mag in het licht van de hoge (beschermd) natuurwaarden van het meer, de verschillende natuurinrichtingswerken en de daaraan gekoppelde onderzoeken, nochtans worden aangenomen dat dit grondwaterpeil via peilbuizen wordt gemonitord.

Wel blijkt uit de door verzoekende partij voorgelegde studie van het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek van december 2008 over het 'bepalen van het maximaal en het goed ecologisch potentieel, alsook de huidige toestand voor de zeventien Vlaamse (gewestelijke) waterlichamen die vergelijkbaar zijn met de categorie meren – tweede deel, partim _____', en in het bijzonder de titels over 'grondwater', 'peilveranderingen' en 'verblijftijd' (stuk 12 verzoekende partij, pp. 30-32), dat 'het waterpeil in het _____ wordt beïnvloed door aanvoer van grondwater, de hoeveelheid regenwater en de mate van evapotranspiratie'. Daaruit blijkt

ook dat 'in de veronderstelling dat alle water dat in het waterleverend gebied infiltreert ook als kwel in het aan de oppervlakte treedt, de theoretische verblijftijd kan geschat worden op basis van het volume, de oppervlakte van het waterleverend gebied (ongeveer 630 ha volgens de studie van Batelaan & De Smedt 1994), de infiltratie hierin (ca. 130 l per m² per jaar) en de rechtstreekse neerslag (ca. 479011 m³ bij een gemiddelde van 685 l m⁻²; KMI)', zodat 'het jaarlijks dus 1.298.000 m³ water zou ontvangen, waarvan slechts 37 % neerslag' en 'dit bij een volume van 839.000 m³ een theoretische verblijftijd oplevert van 0,65 jaar of 237 dagen', waarin 'de (wellicht vrij beperkte, maar onbepaalde) rechtstreekse toevoer van oppervlaktewater aan de noordoostzijde echter is niet inbegrepen'. Tenslotte, en niet in het minst, blijkt daaruit dat 'de verblijftijd op een alternatieve wijze kan afgeleid worden door de grondwateraanvoer te schatten aan de hand van het volume, de hoeveelheid neerslag en de tijd die nodig was voor het bereiken van het volume na het stopzetten van de drainage (18 maanden)' en 'dit een wat langere verblijftijd van 0,88 jaar of 321 dagen geeft, waarbij 51 % van de watervoorziening door neerslag en 49 % door grondwater gebeurt', terwijl 'deze waarde, die een wat groter belang van interne processen op de watersamenstelling suggereert, wellicht iets meer realistisch is'.

De vaststelling dat het oppervlaktewater van voor een groot deel wordt gevoed door grondwater impliceert dus niet noodzakelijk dat er bij het leegpompen hiervan (ook) meer dan 1000 m³ grondwater per dag wordt onttrokken, maar enkel dat er per dag meer dan 1000 m³ oppervlaktewater wordt onttrokken dat initieel grondwater was. Hoewel mag worden verondersteld dat het grondwater tijdens de pompwerken, waardoor het oppervlaktewaterpeil van het meer gestaag verlaagde, bleef opborrelen en het meer (samen met het hemelwater) gestaag bleef aanvullen, waarbij het grondwater (en het hemelwater) zoals gesteld oppervlaktewater werd, blijkt uit de berekeningen van de gewestelijke entiteit niet dat er hierdoor dagelijks feitelijk sprake was van een aanrijking van met meer dan 1000 m³ grondwater en dus van een onrechtstreekse onttrekking van een debiet van meer dan 1000 m³ grondwater. De gewestelijke entiteit laat na om redelijkerwijze aan te tonen dat de grondwatertafel in omgeving tijdens en (kort) na het leegpompen van het meer een (meetbare) daling vertoonde. De overweging in de bestreden beslissing dat 'het ook op basis van het dossier niet mogelijk is voor de gewestelijke entiteit om vast te stellen op welk niveau de grondwaterspiegel zich bevond' doet daaraan geen afbreuk, te meer er zoals gesteld mag worden aangenomen dat er peilbuizen zijn in de omgeving van het meer om de grondwaterstanden periodiek te meten, terwijl ook de meteorologische gegevens van KMI voor de streek kunnen worden geraadpleegd.

De 'vaststelling' door de verbalisant in het PV op basis van het (meetbare) debiet weggepompte oppervlaktewater, dat 'er meer dan 2500 m³ grondwater wordt onttrokken en geloosd', betreft geen visuele waarneming en steunt niet op objectieve stukken, zodat daaraan geen bijzondere bewijswaarde kan worden toegekend. Ook de berekeningen van de gewestelijke entiteit, op basis waarvan ze met 'voldoende zekerheid' afleidt 'dat er meer dan 1.000 m³ grondwater per dag werd onttrokken uit _____', en die steunen op het totale debiet van 5.460 m³ 'water' dat dagelijks werd weggepompt en op de 'veronderstelling dat minstens circa 20% van het opgepompte water grondwater betrof', zijn niet dienstig. Ze steunen opnieuw op het (verkeerde) uitgangspunt dat _____ deels bestaat uit grondwater, terwijl het meer enkel deels wordt gevoed door grondwater, dat daarbij vervolgens oppervlaktewater wordt, zodat er bij het leegpompen van het meer geen 'rechtstreekse' onttrekking van grondwater plaatsvindt.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De middelen worden niet onderzocht omdat ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

V. Beslissing

1. De beslissing van de gewestelijke entiteit van 1 juni 2022 met nummer wordt vernietigd.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 25 mei 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,